

ОТДѢЛЕНИЕ II.

ЗА

Нещастното и лукавото испадваніе. И това отдѣленіе състои отъ нѣколко глави.

ГЛАВА ПЪРВА.

ЗА

Испадналитѣ по нещастіе.

Членъ 288.) Когато ся появи едно нещастно испадваніе, по исканіето и тѣжбытѣ на синдицитѣ и на всичкытѣ кредитори, нещастіето слѣдѣ като ся испыта и докаке въ съвѣта на търговското сѫдилище, по съобщеніето на главното управление на търговиятъ, рѣшава ся да ся испълнятъ потрѣбнитѣ наказанія спорядъ законътъ.*)

Членъ 289). За всѣки испадналъ търговецъ, рѣшава ся да ся обяви, че е испадналъ по нещастіе, въ слѣдующицѣ случаи: първо, когато е правилъ разноски за обдѣржяніето си и за фамиліятъ си, повече отъ прѣдѣлътъ; второ, когато съ цѣль за добъръ ушъ случай е вършилъ работытѣ си за честь, или е далъ много пары за една стокъ и за камбіо повече отъ стойностътъ и оцѣненіето имъ; третъ, когато е купилъ нѣкакви стоки, съ цѣль за да позабави испадваніето си, па ги е продалъ по съ долния цѣнѣ отъ стойностътъ имъ, и за да си направи единъ капиталъ, размѣнилъ е нѣкакви записи съ търговци,

(*) Наказаніето на испадналъ *по нещастіе*, е затворъ (спорядъ както ста-
не нужда) не по малко отъ два мѣсяца, и не повече отъ двѣ години.